

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.712 van 18 juni 2003
in de zaak A. 120.438/XIV-9826.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J.P. VIDICK,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Augustijnernonnenstraat 67

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 15 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 26 februari 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 6 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DRION die, loco Advocaat J.P. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1. Overwegende dat in een enig middel de verzoekende partij laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat, ten eerste, er niet wordt aangegeven op basis waarvan wordt gesteld dat het “Juju huis” een vergadering en geen lokaal is, dat ze volkomen terecht heeft gesteld dat het “Juju huis” een plaats in het paleis is waar wordt vergaderd, doordat, ten tweede, ten onrechte wordt voorgehouden dat infibulatie niet bestaat bij de Bamiliké in Kameroen, doordat, ten derde, er zelfs geen melding wordt gemaakt van de neergelegde affidavit, en doordat, ten vierde, er op een enkel punt van haar beroepschrift wordt geantwoord;

1.2.1. Overwegende dat het volstaat dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aangeeft waarom het antwoord van de vreemdeling verkeerd is; dat ze in haar beslissing niet dient te vermelden op welke informatiebron(nen) haar oordeel rust; dat, als administratieve cassatierechter het de Raad van State niet toekomt op zijn beurt de juistheid van de door verzoekster ten aanzien van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verstrekte uitleg na te gaan;

1.2.2. Overwegende dat de feitenrechter in laatste aanleg oordeelt in hoeverre infibulatie in de streek van herkomst nog gebruikelijk is; dat dit onderzoek door de administratieve cassatierechter niet kan worden overgedaan;

1.2.3. Overwegende dat het op de zitting neergelegde stuk (Affidavit of Saboh Candida) niet voorzien was van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de rechtsplegingstaal, zodat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet verplicht was dit stuk in overweging te nemen (cf. artikel 13, tweede lid van het koninklijk besluit van 19 mei 1993);

1.2.4. Overwegende dat het niet volstaat op algemene wijze te beweren dat op de argumentatie vervat in het beroepschrift niet is geantwoord; dat in het verzoekschrift voldoende nauwkeurig moet worden toegelicht welk verweermiddel precies door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen is genegeerd; dat bij ontstentenis van deze toelichting

het laatste onderdeel niet in aanmerking kan worden genomen; dat het enig middel moet worden verworpen;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronde middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.